

A Nyugat Oroszország ellen

Alekszandr Zinovjev gondolatai 1999-ből

Még 1999. július 24-én jelent meg a Le Figaro-ban egy interjú Alekszandr Zinovjev (1922 – 2006), eredeti gondolkodású, 1978 és 1999 között az NSZK-ban élő orosz filozófussal a Nyugat és Oroszország viszonyáról. Ezt a régi interjút a Nyezaviszimaja Gazeta közölte újra, aktuálisnak gondolva Zinovjev 15 éve mondott gondolatait.

Zinovjev 1999-ben azt nyilatkozta, a kommunizmus legyőzése Oroszország széthullásához vezetett. A kommunizmus elleni küzdelem valójában Oroszország elleni küzdelem volt. „Az orosz katasztrófát itt, Nyugaton akarták és készítették elő.”

A hidegháború a Nyugat történetének fénykora volt. A hidegháború évtizedeiben Nyugaton soha nem látott jólét köszöntött be, kolosszális szociális fejlődés ment végbe, hatalmas tudományos felfedezések történtek. Megkezdődött a fejlett államok integrációja.

Ez az integráció azonban vertikális struktúráként lett kitalálva, melyet a „nemzetek fölötti hatalom” tart kontroll alatt. A globális kontroll megszerzése lehetetlen lett volna a Szovjetunió legyőzése nélkül.

A szovjet kommunizmus legyőzése a Nyugat legnagyobb győzelme volt. A kommunizmus legyőzése azonban a demokrácia végét is jelenti. A jelenlegi kor nemcsak posztkommunista, de posztdemokratikus is. Az 1990-es években a „de-

mokratikus totalitarizmus” rendszerei jöttek létre. A demokrácia feltétele a pluralizmus, tehát legalább két erő megléte, melyek hatnak egymásra. A hidegháború idején volt viládemokrácia, globális pluralizmus, a kapitalista és kommunista rendszerek versenye. Ma csak egyetlen, kizárólagos erő létezik, egyetlen ideológia és egyetlen globális párt. A transznacionális struktúrák átvették a vezető szerepet, az államok szuverenitása háttérbe szorult, és a globális struktúrák igyekeznek is háttérbe szorítani az államokat.

A kommunizmus legyőzése után Kelet-Európában, de Nyugaton is támadás indult a polgárok szociális jogai ellen. Ma a nyugati szocialisták a szociális védőháló lebontásával foglalkoznak, eltávolítják a nyugati országokból mindazt, ami szocialista volt.

Nyugaton nincs erő, amely képes lenne megvédeni az emberek szociális jogait. A pártok léte tisztán formalitás. Erre példa, hogy az európai szocialisták és zöldek is támogatták a Jugoszlávia elleni háborút. Ebben a totalitárius rendszerben nem lehetséges a lázadás. A társadalom legalján ma nem a munkások vannak, hanem a munkanélküliek, akik munkát akarnak, tehát abba a helyzetbe akarnak felemelkedni, mint a korábbi leginkább elnyomottak.

A nyugati teoretikusok szerint ma posztideológus világban élünk, valójában a nyugati ideológia jóval erőteljesebb, mint a kommunizmus vagy a náciizmus volt. A mai nyugati ember jóval több propagandatöltetet kap élete során, mint korábban egy szovjet ember. A nyugati médiagépe-

zet propagandája összehasonlíthatatlanul erősebb minden riválisánál. Ez a propagandagépezet sikeresen győzte meg a nyugati polgárokat, hogy Szerbia bombázása helyes és jogos volt, Milosevics pedig maga az ördög.

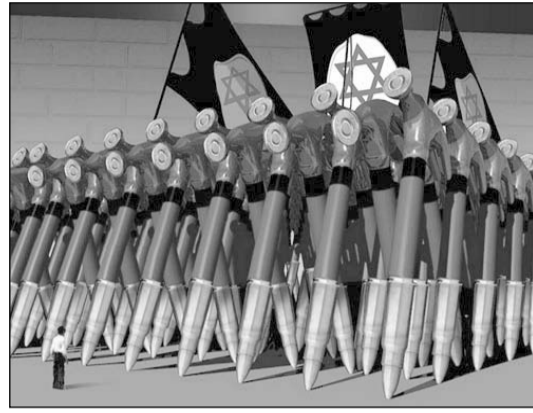
A nyugati elit tagjai humánus szólásokat hangoztatnak, de közben a kegyetlenség és a pénz kultusza soha nem látott mértéket öltött.

A világot irányító „felső társadalom” mintegy 50 millió emberből áll. Központja az USA-ban van, perifériái Nyugat-Európában és az ázsiai feltörekvő államokban. A liberalizmusnak nincsen jövője, hiszen az individuuum szerepe teljesen elenyészik ebben a totalitárius rendszerben.

A demokratikus totalitarizmus óriási pusztításokat okozott Oroszországban. Az 1990-es években az oroszországi várható élettartama tíz évet csökkent. 12 millió kábítószerélvező regisztrált Oroszországban, az ország lakossága erősen csökken.

A Nyugat nemcsak a Szovjetunió katonai erejétől tartott, hanem annak intellektuális képességeitől is. Ma viszont az orosz tudomány a külső finanszírozástól függ és az amerikaiknak nem érdekük, hogy Oroszországban erős tudomány legyen. Az orosz tudósokat Amerikába csábították, az orosz filmet és irodalmat megsemmisítették, és ez fontos tényező, hiszen a világhatalmat az intellektuális, kulturális diktátum alapozza meg.

(Zapad protyiv Rossziji. Vzgljad filozofa, Nyezaviszimaja Gazeta, 2014. 08. 15.)

Bayer Zsolt

Ismétlés

Az a jó a nyárbán, hogy mindenféle médiában szezonjuk van az ismétléseknek. Nincs ez másképpen a Klubrádióban sem, ahol Rangos Katalin műsorát adják újra. Hétfőn azt az adást ismételték, amelyben Rangos György Péter esztétával diskurált egy órán keresztül a média állapotáról úgy általában és konkrétan és nagyon figyelemreméltóan. Egyszer csak György Péter a következő megállapítást tette: „A liberális kapitalizmus a jelenlegi állapotában fenntarthatatlan.” György Péter eme megállapítását amúgy Tamás Gáspár Miklósról hivatkozva tette, jelezve, hogy TGM volt sokáig a legmagányosabb ember Magyarországon ezzel a nézetével – merthogy TGM régóta ezt vallja –, de most már számos követője akad, és bizony ez az igazság.

Csak felkapja a fejét az ember az ilyesféle megállapításokra, még akkor is, ha csak ismétlésben hangzanak el. Mert ugye most éppen annak van szezonja, hogy aki szerint a liberális kapitalizmusnak vége, aki az „illiberális” államszervezési kísérletről és a munkaalapú társadalomról enged meg magának gondolat-kísérleteket, az leszámol a demokráciával, az Európa és a világ ellensége, az ellen be kell hívni az ENSZ-csapatokat. Még az amúgy általában tisztességes TGM is beállt üvölni ebbe a kórusba.

Tehát akkor szögezzük le még egyszer: Tamás Gáspár Miklós és György Péter szerint a liberális kapitalizmus jelen állapotában fenntarthatatlan. Pontosan ez az a szellemi alapvetés, amelyben tökéletesen azonos véleményen vagyunk fent nevezett urakkal. Gondolkodásunk további iránya azonban éppen ennyire tökéletesen ellentétes.

TGM például a marxizmusban és/vagy kommunizmusban találta meg a kivezető utat. Számunkra viszont e szellemi irányzat a nemzetiszocializmus (náciizmus) ikertestvére, pusztán azért, mert az emberiség boldogulását harc árán és harc által képzelel. Azért – leírjuk ezredszer is –, mert teljesen mindegy, hogy faji alapon (náciizmus) vagy osztályalapon (kommu-

nizmus) irtunk ki milliókat, azt hirdelve, hogy ez a szép és boldog jövő záloga. Marx ráadásul még antiszemita is volt, ezt a tényt Braun Róbert azzal magyarázta a minap a Kossuth rádióban, hogy az adott korban ez általános szemlélet volt. Bolgár György pedig azzal magyarázta ugyanezt a saját rádiójában, hogy Marx osztályharcos alapon volt antiszemita, és az is más. A braunróberti és bolgárgyörgyi szellemi magaslatokról tisztán látszik, hogy amúgy bármire van magyarázat, ha ez a társaság valakit meg akar védelmezni. És nincsen semmire, ha ugyanez a társaság valakit ki akar csinálni. Így például TGM és György Péter nyugodtan képviselheti, hogy a liberális kapitalizmus jelen állapotában fenntarthatatlan. TGM bármikor hivatkozhat a Rednews című portál írásaira, és népszerűsítheti azokat. Pedig a Rednews-on igencsak érdekes dolgokat szoktak publikálni:

„(...) A bonapartizmus, a modern cézarizmus korszaka jött el. Olaszország. A görögök. Monti és a görög bankár az Európai Központi Bank »Goldman Sachs« főosztályáról, akinek nem tudjuk a nevét. (...) A népre immár semmi szükség. (...) Egy hatalmi blokk kormányoz: a gazdasági elit és a párthovatartozását eljelentéktelenítő politikai személyzet koalíciója. A rendszer, mivel kevésbé diktatórikus, mint az eredeti bonapartizmus (erre ma semmi szükség, a piszkos munkát elvégzi a »piac«), éppen azért jóval instabilabb is. (...)

A híres Európai Bizottság felszámolta az olasz és a görög demokráciát, senki által meg nem választott euro-technokraták nagyobb hatalommal bírnak, mint a tagországok kormányai, az Uniót érintő egész (gyomorforgató eufémizmussal sokat emlegetett) »demokratikus deficit« nem egy hiátus, hanem ennek a konstrukciónak a lényege: azaz egy nem demokratikus európai szuperállam létrehozásának folyamata, a nép jogfosztása, az Európai Alkotmány emlékezetes bu-

kása óta a népet kirekesztik minden döntésből, a hatalom nélküli Európai Parlament pedig egy politikustemető cirkusz, ahol a mi Dajcstomink talán nem is legnagyobb bohóc.

Ez a Szentszövetség Európája, a reakció nemzetközi rendfenntartó ereje a kibaszott szerződéseivel együtt. A Szentszövetség óta nem volt ennyire kevés kézben a hatalom, tényleg pár ember (Merkel, Sarkozy, Draghi, Juncker, Van Rompuy, Rehn) döntéseitől függ az összes európai nép sorsa.

A magyar kormányt (és vele az országot) a legnyíltabban zsarolják: akkor kapsz pénzt, ha ezt meg ezt teszed. (...) Az IMF mintha kevésbé lett volna érzékeny, ha latin-amerikai katonai, vagy afrikai, a lehető legobskúrabb, diktatúráknak kellett hitelt nyújtani. (...) Az olasz és a görög út magyar neve Bajnai Gordon. (...) őt nem megválasztani, kinevezni fogják. Nem véletlen, hogy olyan népszerű a magyar népet hol kádárisztázó, hol fasisztázó, azaz mélyen megvető szoclib sajtóban.

Vagy Daniel Cohn-Bendit, aki mindent megtestesít, aminek éppen vége van: éppen ezért olyan népszerű magyar ballib körökben. (...) A legkeményebb reakció van uralmon mindenütt. Ez a Nyugat egyre fasisztalódik, ez a bevándorlókat begyűjtő iskolák előtti razzizmus, az iszlámellenes uszítás, a rasszizmus, a roma táborokat felgyújtók, a szegényeket megbélyegzők földje.”

Például ilyeneket. A szöveg persze tele van Orbán és a kormányát gyalázó mondatokkal – ezért szalunképes. De ha mindezt kivesszük belőle, akkor nálunk vagy a Nemzetben is megjelenhetne. Ha pedig lebuktatjuk és megtűzdeljük ostoba, mélyproli zsidózással, akkor fent lehetne a Kurucinfón is. Így válnak világhossá a dolgok. És lepleződnek le a sunyi hazugságok.

2014.08.13.